

ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК ФЕНОМЕНА ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Р.В. Множинська, кандидат філософських наук, доцент

О.О. Принесенко, студентка

Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: суспільні епохи, світова культура, духовність, інформаційна культура, техногенне суспільство.

Помітною рисою сьогодення є досить активне використання поняття культура. Можна без перебільшення констатувати, що цей термін став широко вживаним у всіх формах і на всіх рівнях індивідуальної та суспільної свідомості, в усіх сферах людської життєдіяльності.

У понятті культура фіксується як загальна відмінність людської життєдіяльності від біологічних форм життя, так і якісна відмінність конкретних форм цієї життєдіяльності на різних етапах суспільного розвитку, в межах конкретних епох, суспільно-політичних формацій, етнічних та національних особливостей. Серед найбільш поширених у науковій культурології визначень терміну культура можна назвати такі: культура – сукупність ціннісних об'єктів, що виникли в результаті людської діяльності. Ця концепція відома як ціннісний підхід до культури, що визначає її як сукупність досягнень суспільства в його матеріальному й духовному розвитку. Семантична багатозначність цього терміна дає змогу використовувати його в якості характеристики різноманітного спектра об'єктивних та суб'єктивних станів, процесів і результатів, що властиві людському буттю. [1]

З огляду на інформаційну природу культури та особливості сучасного етапу розвитку людства окремої уваги потребує визначення такого концепту, як інформаційна культура. Саме вона є характеристикою інформаційної сфери життєдіяльності людей, у якій ми можемо відзначити ступінь досягнутого, кількість і якість створеного, тенденції розвитку, ступінь прогнозування майбутнього, що відображає рівень досягнутого в розвитку інформаційної взаємодії людей. Іншими словами, інформаційна культура виступає як система матеріальних і духовних способів забезпечення єдності й гармонії у взаєминах людини, суспільства та інформаційного середовища. [3]

Інформаційна культура суспільства – поняття, що характеризує світ з погляду збільшення кількості й різноманітності інформації та каналів її розповсюдження, а також розвиток міждержавних комунікаційних каналів, створення глобальної інформаційної інфраструктури і комунікативних систем з миттєвою передачею консолідованої інформації при одночасному зростанні її значення та збільшення робочої сили працівників, задіяних у збиранні, обробленні, захисті та поширенні інформації в часі та просторі. Саме інформаційна культура є характеристикою інформаційної сфери життєдіяльності людей, у якій ми можемо відзначити ступінь досягнутого, кількість і якість створеного, тенденції розвитку, ступінь прогнозування майбутнього, вона відображає рівень досягнутого в розвитку інформаційного спілкування людей.

Іншими словами, інформаційна культура виступає як система матеріальних і духовних способів забезпечення єдності й гармонії у взаєминах людини, суспільства та інформаційного середовища. [2]

Нові умови роботи в диверсифікованих організаціях породжують залежність інформованості однієї людини від інформації, набутої іншими людьми. Тому вже недостатньо вміти самостійно накопичувати інформацію, а необхідно опанувати таку технологію роботи з нею, коли єдиною командою готуються і приймаються рішення на основі колективного знання. [4] Зазначене говорить про те, що в організації мусить бути сформований певний рівень культури поведіння з інформацією, що потребує чіткого дотримання встановлених технологій, вимог і правил, поглиблення гарантій якісного опрацювання, передачі, зберігання та захисту документованої інформації, встановлення належної інформаційно технологічної культури. Упровадження сучасних інформаційних технологій опрацювання інформації потребує інформаційних аналітиків, здатних працювати в згуртованій команді, вмінь кожного працівника апарату управління організації здійснювати розробку певних частин інформаційного продукту чи послуги в тандемі з іншими учасниками, що дає змогу більш ефективно та продуктивно вирішувати завдання будь-якої форми складності, які не в змозі поодиноці виконати навіть високопрофесійні працівники. [5]

Їх взаємозалежність зумовлена єдиною корпоративною інформаційною культурою суб'єкта управління, яка так чи інакше впорядковує організаційну поведінку працівників, зайнятих інформаційною діяльністю (knowledge officers), у розподілі їхніх повноважень і відповідальності [3]. Визначаючи вирішальне значення інформаційної культури в становленні цивілізації, у всебічному гармонійному розвитку людини, слід зауважити на практичних аспектах проблеми: на зв'язках культури з розвитком техніки, впровадженні сучасних технологічних процесів обробки інформації, зростанні інформаційних потоків та подальшими перспективами розвитку техногенного суспільства. [6].

Список використаних джерел

1. Брижко В. М., Гавловський В. Д., Калюжний Р. А. Вступ до інформаційної культури та інформаційного права: моногр. 2021. 548 с.
2. Гуцу С. Ф. Правові основи інформаційної діяльності: навч. посібник. Х.: Нац. Аерокосм. Ун-т Харк. авіац. ін-т, 2019. 48 с.
4. Жалдак М. І. Основи інформаційної культури вчителя. Використання нової інформаційної технології в навчальному процесі: зб. наук. праць. К.: РНМК, 2020. 579 с
5. Когарян А. Б., Гущина Н. І. Виховання культури користувача Інтернету. Безпека у всесвітній мережі. Київ, 2011. 100 с.
6. Ларцов В. С. Соціокультурний генезис особистості. К.: Принт-експрес, 2020. 360 с.